

Tiedotuslehti 4 2011

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Pitkäaikaisasunnottomuuden poistamiseksi Katulähetys hankki Puuppolaan uuden yksikön, joka sai nimeksi Toivonlinna. Uusi yksikkö aloittaa toimintansa vuoden alusta.

Saharantaprojektin uusi projektipäällikkö Timo Pitkänen aloitti marraskuussa s. 8 ja 9.

Open Ways-projektin projektipäällikkö Sari Peitsenheimo-Viitanen aloitti marraskuussa s. 8 ja 9.

Kalliomäen monivuotinen ohjaaja Liisa Saarnivaara siirtyi eläkkeelle s. 12-13.

Siunatut Jouluterveiset

Luuk.2: 10,11 "Älkää peljätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa".

Joulu lähestyy taas aivan samaa tahtia kalenterin mukaan kuin ennenkin.

Maa on vedestä märkänä ja päivä ei oikein valaise kun ei ole lunta maassa, ei ole oikein joulun tulon tuntua. Säätilasta huolimatta oli lunta tai ei, Vapahtajamme Jeesuksen syntymäjuhla on kuitenkin tulossa, jota saamme tänäkin jouluna juhlaa, Häntä, joka toi valon tähän pimeään ja yhä pimenevään ja sekasortoiseen maailmaan.

Täällä Suomessa ja koko Euroopassa elämme talouspoliittisessa epä tietoisuudessa, kuinka valuutan käy, onko se eteenkinpäin euro vai palaammeko markka-aikaan vai D-euroon.

Tällä maapallollamme tapahtuu vallanvaihtoja väkivaltaisesti, entiset hallitsijat tuhotaan tai ajetaan maanpakoon. Uudet hallitsijat eivät tuo paljonkaan muutoksia entiseen menoon verrattuna, rauhaa ja tasa-arvoa luvataan sitä kuitenkaan saavuttamatta.

Rauha ei tule ennenkuin itse Rauhanruhtinas, Jeesus Kristus tulee tänne alas maailmaan.

Jumala loi alussa paratiisin, jossa oli kaikki hyvää ja tasapainoista, mutta kuten luemme Raamatusta, niin siellä paratiisissa tapahtui ihmisen toimesta välirikko, Jumalan ja ihmisen välille.

1 Moos.2:15-17 Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet

Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä. Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen "Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman".

Sielunvihollinen käärmeen muodossa tuli paikalle 1Moos.3-6 ..ja se sanoi vaimolle: Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista'?

Niin vaimo vastasi käärmeelle: Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkös kekeko siihen, ettette kuolisi'. Niin käärme sanoi vaimolle 'Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukeavat teidän silmänne, ja te tulette niin kuin Jumala tietämään hyvän ja pahan'.

Niinhan siinä sitten kävi, että vaimo haukkasi hedelmästä ja antoi miehensä, niin aukenivat heidän silmänsä ja Jumala ajoi heidät pois paratiisista etteivät söisi elämänpuusta. Siihen loppui paratiisi maan päällä.

Kielto ei ollut kovinkaan suuri, mutta kun kyse oli ihmisistä, vaikkakin lähes täydellisistä, niin pitää ainakin edes vähän maistaa, kun ovat niin hyvännäköisiä ja saahan niistä ymmärrystäkin.

Vanhan liiton syntien sovittaja oli ylimmäinen pappi, joka kerran vuodessa teurasti syntiuhrikaritsan ja vei sen verta esiripun sisäpuolelle ja pirskontti veren armoistumelle ja armoistumisen eteen ja näin sovitti kansan synnit.

Mutta Jumala näki paremmaksi tehdä uuden liiton itsensä ja ihmisten välille ja Hän lähetti oman rakkaan Poikansa,

Pekka Arposuo

taivaan kirkkaudesta, tänne alas pimeään maailmaan. Hän syntyi halvimpaan paikkaan, eläinten syöttökaukaloon.

Hän kuoli myös häpeällisen kuoleman ristipuulla, kahden ryövärin välissä. Toinen ryöväreistä tiesi, että on kaksi mahdollisuutta, iankaikkinen kadotus tai iankaikkinen elämä, hän valitsi elämän.

Luuk.23: 42,43 Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kansani paratiisissa".

Näin tuo ryöväri sai syntinsä anteeksi ja hänet puettiin häävaatteisiin.

Ilm.22:14 Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!

Haluan kiittää kaikkia katulähetysten työntekijöitä, pullakirkon pitäjiä, Armahdetut kuorolaisia arvokkaasta työstä, jota teette sydämestänne ja usein itseänne säästämättä.

Kiitos myös kaikille yhteistyökumppaneillemme, luottamuksesta ja arvostuksesta, jota olemme osaksemme teiltä saaneet.

Rauhaisaa Jeesuksen
syntymäjuhlaa ja
Jumalan siunaamaa vuotta 2012

Hall.puh.joht. Pekka Arposuo

Katulähetyksen yhteistyökumppanin Raija Sipisen mietteitä

Raija, kertoisitko yhteistyöstäsi Jyväskylän Katulähetyksen kanssa?

Olen ollut yhteistyössä Jyväskylän Katulähetyksen kanssa 1970-luvun alusta. Tulin mukaan aluksi pulla-kirkkotoimintaan Natrien kautta. Silloin tällöin toimitin pullakirkko-tilaisuuksiin mm. pullat, voileipiä, yms.

Vuodesta 1978 alkanut pitopalvelumme antoi syötävää, kuten mm. pullaa, kakkua, pikkuleipiä pullakirkossa käyville ihmisille mukaan. Nykyään Kankitielle ei enää näin usein. Joskus silloin tällöin.

Auttamistyötä on viimeksi ollut ainakin kahteen eri otteeseen. Toissa jouluna lahjoitimme kahdetkymmenet vuodevaatteet, täkkeineen, tyynyliinoineen, ja pussilakanoineen. Nämä olivat aivan uusia! Vähän käytettyjä vuodevaatteita lahjoitimme menemään ns. märkäpuolelle. Jouluksi -11 tulee ehkä samat lahjoitukset? Vuodevaatejuttuun pidän tärkeänä!

Myös pitopalvelumme ruokaa lahjoitamme, kotitekoista. Kodissani ei ole ollut alkoholiongelmia, mutta Natrit vetivät minut ja mieheni Sepon aikoinaan mukaan Katulähetyksen toimintaan. Ystävapaikkamme ovat antaneet lahjoituksia. Takakeljoon Etappiin laitoin keräyksen käyntiin. Joka huoneeseen erilaiset tekstiilit, astiat, verhot joka huoneeseen. Projektinvetäjän kanssa haimme kodeista lahjoitetut puhtaat, ehjät tekstiilit.

Jyväskylän Katulähetyksen toiminnanjohtaja Erkki Arvaja on ollut yhteistoiminnassa kanssamme mukana, hänen kauttaan tulimme mukaan tähän työhön. Mm. Keskusseurakuntatalolla aikanaan järjestetyn tapahtuman ”Valmistat sydäntäsi jouluun” kahvirahan tuotto tuli Katulähetyksen toiminnan hyväksi. Yhteistyötä on ollut monissa eri projekteissa!

Raija Sipinen ja Ensiaskeleen vastaava työntekijä Ville-Veikko Lampinen ottamassa vastaan lahjoitusta Ensiaskeleeseen.

Miten tärkeänä pidät kaupunginvaltuutettuna Katulähetyksen toimintaa?

Kaupunginvaltuutettuna ja perusturvalautakunnan jäsenenä pidän tärkeänä keskustella Katulähetyksen asioista. Katulähetyksen puolesta olen käyttänyt puheenvuoron myös kaupunginvaltuuston puhujanpöytästä!

Miksi haluat olla syrjäytymis- vaarassa olevien ihmisten kanssa tekemisissä?

Olemme Jumalan edessä samanarvoisia ihmisiä. Jumalan Sanan viesti kanssaihmisille on erittäin tärkeää! Samalla, kun olen antanut aineellista apua ihmisille, olen voinut kertoa heille Taivaan Isästä. Kun pitopalvelumme oli Vapaudenkadulla lähellä Alkoa, olin sen asiakkaiden kanssa hyvissä väleissä. Toivoin asiakkaita olemaan häiritsemättä juhlatilaisuuksien aikana, ja he suhtautuivat toiveeseeni ystävällisesti. Annoin heille joskus jotain hyvää.

Jakaminen monelle taholle on tärkeää; mm. kummilapsille, yhteisvastuukeräyksen kautta, SPR-toiminta, yms.

Olen Jyväskylän seurakunnan jäsen, kuuluen kirkkovaltuustoon, kirkkoneuvostoon sekä rakennus- ja hautausmaalautakuntaan. Pidän myös 50 vuotta pyhäkoulua.

Haluatko kertoa muuta itsestäsi/ elämästäsi?

Mieheni Seppo ja minä olemme kuuluneet NMKY:yn vuodesta 1965 lähtien. Viherin leirikeskus Korpilahden Heinoseniemellä on ollut meille tärkeä. Eero Haapiasesta tuli meille tärkeä NMKY-ystävä.

Tunnustuksena elämäntyöstäni olen saanut mm. Seurakuntien kultaisen ansiomerkin, Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan mitalin kultaristein, ja Vapaussoturien Huoltosäätiön Sinisen Ristin.

Erkki Hänninen

"Ihmisiä ja eläimiä Sinä autat Herra"

Ystävämme koiraneiti Dina, kleinspitz, tuli vaimoni ja minun elämäämme häitemme jälkeen, kesällä 2003. Aiemmin keväällä ystävämme Elina oli kysynyt minulta, kun asuin vielä poikamiesasunnossani, että olisiko minulla joskus aikaa hoitaa erästä pientä koiraa, muutaman tunnin ajan, kun hänen sijaisemäntänsä on reissussa, tms. Pidän koirista, ja suostuin ehdotukseen. Kului muutama viikko, kunnes tapasimme... Dina oli joutunut sijaisemännälleen, Merjalle,

Koska Dinan omistajan perheessä oli allergiaa; sijaisemäntä oli Dinan emännän Tiinan opiskelukaveri, ja pikkuneidillemme tuttu jo ennestään, varmaankin onnellisesti? Vaimollani ja minulla oli kauniit juhannushäät. Pari viikkoa sen jälkeen Merja kysyi, ja soitti, että voisiko Dina tulla meille hoitoon päiväksi. Olimme jo muuttaneet yhteiseen asuntoomme, joka oli muuton jäljiltä jännittävän sekasotkun vallassa. Suostuin pyyntöön tuoda Dina meille. Hän saapui heinäkuun puolessa välissä, eräänä hellepäivänä. Merja saapui ovesta sisään, mukanaan pieni oranssi haukkuva kerä. Se oli ainakin minun puoleltani rakkautta ensi silmäyksellä!

Dinalla oli tärkeiden tavaroidensa mukana sählypallo, aivan täysikokoinen, Tulin vaimoni kanssa huomaamaan, että Dina osasi sellaisen tempun, jota muut pikku koirat eivät ole huomioni mukaan koskaan osanneet. Dina -neiti leikki mielellään sählypaloilla. Kun hän halusi leikkiä, hän kiikutti pallon jalkojeni juureen, tai vaimolleni.

Dina osasi taitavasti ottaa suuren pallon pieneen suuhunsa. Sählypallossa on reikiä joihin hän sijoitti taitavasti ylä- ja alaleuan kulmahampaansa. Palloa ei tietenkään saanut ottaa väkisin pois; Hän tiputti sen lattialle toivoen, että pallolle annettiin kyytiä heittämällä, niin että pallo pomppasi lattiasta seinästä, kirjahyllystä, yms. Dinasta oli meille paljonkin iloa, ja hän osasi paljon tempuja. Hän ymmärsi

Dinan "virallinen" kennelnimi oli Pienenkorven Fara.

paljon puhetta, kenties osasi lukea jopa ajatuksiakin?

Säästäväisen Dina-koiran kepponen

Meidän pienellä perheellämme oli kaikilla lempinimet: Minä, tämän kirjoittaja, olen ollut jo vaimoni ja minun seurusteluajoistamme asti ollut Musti, eli siis koir... Rakas vaimoni Liisa on taas lempinimeltään Kisu, siis kissa! Dinalla olikin sitten monta lempinimeä: Tiina, Mainio, Pieni Hauveli, Ystävä, Koiraenkeli... Joskus Kassaneiti, kun hän teki kassoja pesäänsä, sohvalle ja sänkyyn herkkupaloistaan: Kekseistä, possumunkinjaloista, makkarakuutioista...

Dinan "virallinen" kennelnimi oli Pienenkorven Fara. Eräänä tammikuisena maanantaina vuonna 2010 Dina-neiti, 16 v, oli katkenyt Marowbone -ydinluukeksin Kisu-äidin villatakin taskuun... Villatakki oli luultavasti Dinan "tontilla", sohvän päässä, kun hän sai pieneen päähänsä tehdä "kassan" herkkupalastaan, pahan päivän varalle – Äidin villatakin

taskuun! Ihmettelimme Kisu-äidin kanssa, miten pieni oli keksinyt niin ovelan piilopaikan? Kisu-äiti luuli Musti-isin laittaneen Marrowbone-keksin kyseiseen villatakin taskuun...

Koiravanhus

Olimme päättäneet vaimoni kanssa antaa Dinalle vanhuuden kodin, koska myös siskoni tyttö kävi allergiseksi. Dina asui vähän aikaa siskollani Helenalla noin vuoden, ennen kuin tuli muutto meille, Jyväskylään. Olin huolissani Dinan kohtalosta, mutta lopulta asiat johdatettiin niin, että Dinalla oli lähes seitsemän vuotta sijaiskoti meillä.

Toivoimme, että Dina eläisi meillä ja viihtyisi onnellisena pitkään. Rukoilimme tätä vaimoni Liisan kanssa, ja kiitollisena voin nyt todeta, että rukouksemme kuultiin, ja siihen vastattiin! Keväällä 2004 Dina joutui kohtutulehduksen vuoksi leikkaukseen. Hän olisi kuollut muutamassa päivässä ilman sitä. Hän oli toipumassa ja hoidossamme kaksi viikkoa silloin, ennen tikkien poistoa.

Silloin kiinnysimme toisiimme syvemmin... On surullista, ettei Dina saanut koskaan lapsia.

Kiitollisena surun keskellä

Perjantai 2.9.2011 oli surullinen päivä. Dina-koira, 18 vuotta, neljä kuukautta, yksi viikko ja kaksi päivää, nukkui pois. Hän kuoli rauhallisesti, nähtävästi ilman kipuja, minun, ”isin” syliini noin kello 19.00 kesäaikaa illalla. Meillä oi vaimoni Liisan, Kisuäidin, kanssa niin kova ikävä ja kaipaus, ettei sitä saa sanotuksi!

Dina haudattiin suuren kuusen juurelle mummulan pihalle. Tein kivistä hauta- muistomerkin. Jos Luoja suo, keväällä istutan haudalle kotkansiipisaniaisia. On jotenkin tyhjä olo, välillä on itkettänyt, ja itkettää! Se on lohtuna, että Dina on taivaan kodissa Jumalan luona, eikä hänellä ole enää kipuja, kärsimyksiä eikä vanhuuden vaivoja. Ehkä kohtaamme jälleen, joskus Taivaassa? Jumala yksin tietää; toivomme näin.

Dina -koira olisi ansainnut hengenpelastusmitalin ja virallisen sankarikoira-arvonimen, sillä hän pelasti minut pahim-

Dina ja Liisa Hänninen.

malta masennuksen aallonpohjalta, hengenvaarasta, olen uskollisista uskollisin ystävä, Jumalan lähettämä tassuterapeutti. Minulla on sinua kova ikävä, Dina -kultarakas! Sinä lepääät rauhassa Mummulan pihan suuren kuusen alla...

Sinä rakastit joulua, luomakunnan Vapahtajan syntymäjuhlaa. Sen näki sinun silmistäsi, niiden kirkkaan iloisesta loistosta... Kun joku kahdella jalalla kävelevä laumasi jäsen, perheenjäsenesi,

sanoi, ”kohta on Jouluku”, silmäsi kirkastuivat, häntäsi heilui iloisesti. Olit vielä vanhuksenakin kuin nuori koira. Sydämissämme koimme Joulun elämyksenä, ja olen kiitollinen Luojallemme, kun annoit minulle jälleen lapsuudenomaisen Joulun odotuksen, ja nautit jouluvalojen tuikkeesta! Dina-koira, Jumalan lähettämä ystävä ja koiraenkeli, lepää rauhassa Mummulan suuren pihakuusen huminassa...

Suojelusenkelisi vei sinut kotiin syksyn alkaessa. Olit kypsä tähtä elollisten joukossa, luomakunnan edustaja vailla verta! Ikävä ja kaipaus on sanoin kuvaamaton! Lepää rauhassa, Dina -ystäväni –eräänä kirkkaana aamuna ilo ja valo tulvii koko luomakunnan ylle, kaikkien luotujen olentojen!

Sinun on kaikki hyvin nyt, Taivaan kodissa, Luojaasi paratiisissa! Kaipaamme luoksesi, ja ennen kaikkea luokse Jeesuksen, luo Vapahtajan, luomakunnan Luoja ja Lunastajan, Vapahtajan, Kirkastajan... Lepää rauhassa, koiraystäväni Dina – vehreän, vihreän kotikuusesi alla!

Erkki Hänninen

Pieni Runo

Nyt on tullut suruinen aika,
auta edes ei itku eikä taika.
Sanon mä teille näkemiin,
vetää se mielen alalukemiin.
Muistan sen elokuisen aamun erään,
kun jouduin juoksemaan melkein
Puuppolan bussin perään.

Se kuuluisa Kolun suora aukeni eessä,
mut pian kulki synkät ajatukset vanaveessä.
On tullut niskaan vettä ja tuiskua,
joskus on liukasteltu sivuluiskua.
Mut aina on ollut kiva tänne tulla,
ei laisinkaan mikään pakkopulla.

Kahvi on tärkeä asia täällä,
se toimii säällä kuin säällä.
Snookeriakin koitin kepillä koittaa,

vaan taisin jopa yhden pelin voittaa.
On välillä naurettu ja juttua heitetty,
välillä kyynelkin salaa peitetty.
Kalliomäki on hieno paikka,
sanokoon muut mitä tahansa vaikka.

Pala mun sydäimestä tänne jää,
toivon ettei hyvästit ei oo nää.
Pitäkää lippu korkeella aina,
yrittäkää ettei huoli liiaksi paina.

Yhdessä ootte te voimakkaita,
näin on mielestäni asian laita.
Paljon oon oppinut uutta teiltä hyvää,
monta tärkeää tiedon jyvää.
Nyt on pakko lopettaa runo tää,
ettei ihan itkuksi mene puheet nää.

Lämmöllä Tiina

Uutta suuntaa elämään työssä oppimisen ja koulutuksen avulla

Viimeisen vuoden aikana Jyväskylän Katulähetyksen työllistämistoiminnassa on koettu nousun aikoja. Merkittävänä tekijänä tässä on ollut Suunta ylös -yksilövalmennusprojekti, jonka kautta monen ihmisen ammatillisen oppimisen polku on avautunut ja vahvistunut.

Elämänhallinnan vahvistaminen

Projektivastaava **Auli Toikkanen** kertoo elämänhallinnan vahvistamisen olevan ensisijaisena tavoitteena Suunta ylös -projektissa. Sitä kautta pyritään ammatillisuuden tukemiseen ja ammatillisten jatkokoulujen löytymiseen. Ihmisiä myös kannustetaan opiskelemaan. Ammatillista kasvua tuetaan koulutuksilla.

Projektin puitteissa annetaan yksilövalmennusta myös Keski-Suomen Ely-keskuksen alueella oleville työllistämishankkeille Hankasalmella, Pihtiputaalla, Petäjävedellä ja Kuhmoisissa.

Auli Toikkanen

Vaihtoehtoisia polkuja työllistymiseen

Jyväskylän Katulähetyksessä on mahdollista tällä hetkellä tehdä päihdetyön, lähihoitajan, myyjän ja rakennusalan ammatilliset tutkinnot. Opiskelu tapahtuu oppisopimuksella. Koulutuksissa pääpaino on työssä oppimisessa ja on tärkeää,

että on pätevä ohjaaja. Tutkintotoimikunta arvioi opitut taidot.

Jyväskylän Aikuisopiston projekti-päällikkö, **Vuokko Joutsenen**, vetämä Osaamisella töihin -projekti on tehnyt mahdolliseksi osatutkintojen suorittamisen. Tällöin ammatillisesta tutkinnosta suoritetaan osa, joka antaa pätevyyden johonkin tiettyyn työtehtävään. Katulähetyksessä on suoritettu mm myynnin osa-ammattitutkintoja. Osatutkinnon kautta opitaan arvokkaita taitoja. Niillä voi olla tärkeä merkitys työllistymisessä.

Joskus täydentävä koulutus avaa työmahdollisuuden ihmiselle, jolla on jo ammatillinen tutkinto. Tällöin ihmiselle voidaan tehdä osaamiskartoitus ja katsoa, millaisten taitojen oppimista yrityksen työtehtävät edellyttävät. Uudet taidot opitaan työssä.

Monissa työtehtävissä edellytetään ns. korttikoulutuksen suorittamista. Näitä ovat mm. hygieniapassi, tulityökortti, työturvallisuuskortti, trukkikortti. Korttikoulutuksia on Katulähetyksessä suoritettu vuoden aikana runsaasti.

Valmennusprosessi

Katulähetyksessä työ- ja yksilövalmennusprosessin runkona käytetään Osaaja plus -lomakkeita. Alkutapaamisessa valmennettavan perustiedot (koulutukset, osaamiset, harrastukset, vahvuudet, kehityshaasteet jne.) sekä myös nykytilanne (työttömyys, elämänhallinta, taloudellinen tilanne jne.) kartoitetaan. Tällöin ihmisiä jo voidaan tarvittaessa ohjata esim. diakonian ja ruoka-avun piiriin, kertoo Auli. Palkkatukityön piiriin tuleville henkilöille tehdään valmennussuunnitelma ja kahden kuukauden ku-

luttua tästä käydään kehityskeskustelu. Näitä keskusteluja voidaan käydä myöhemminkin. Lopuksi on päätöskeskustelu ja arviointi.

Valmennusprosessiin kuuluvissa koulutusiltapäivissä perehdytään toiminnallisiin menetelmin yhdessä mm. itsetuntoon ja itsetuntemukseen, omien tunteiden tiedostamiseen, hyvinvoinnin tekijöihin, asiakaspalveluun, ATK -taitoihin ja työnhaun kysymyksiin. Työnhakuasiakirjat laitetaan kuntoon. Kokemuksia oppimisesta jaetaan, valmennettavat kertovat tunnoistaan ja tulevaisuuden tavoitteistaan.

Tyky -toiminta on tärkeällä sijalla projektissa. Huomiota kiinnitetään valmennettavien fyysiseen kuntoon, tehdään mm. kuntokartoituksia. Prosessin puitteissa on mahdollisuus viikoittain työyhteisöliikuntaan. Elämää rikastetaan myös kulttuurisesti ja näköaloja avataan esim. retkien ja teatterin avulla.

Pätevän ohjauksen merkitys ammattiin oppimisessa on avainasemassa. Myös tätä on Suunta ylös -projektin puitteissa pyritty tukemaan järjestämällä ohjaajille koulutusta sekä kehittämään työvalmennusta muutenkin.

Tulokset parantuvat

Vuodesta 1998 Katulähetyksen työllistämistoiminnassa mukana ollut **Usko Hintikka** kertoo työ- ja yksilövalmennuksen yhdistyksessä tehostuneen tuntuvasti viimeisen vuoden aikana. EkoCenterin kiertäys- ja työllistämistoiminnasta vastaavana hän iloitsee myös siitä, että polkuja avoimille työmarkkinoille on avautunut. Uutta potkua tähän suuntaan antaa kuluvana syksynä käynnistynyt Open ways -projekti.

Valmennuksen tehostumista kuvaa erilaisiin valmennustoimenpiteisiin osallistuneiden määrä. - Ihmisiä on ollut tosi paljon erilaisissa toimenpiteissä, sanoo Usko. Marraskuun loppuun mennessä erilaisiin valmennuskoulutuksiin on kuluvan vuoden aikana osallistunut 176 henkilöä, erilaisia korttikoulutuksia on suorittanut 110 henkilöä ja Tyky -toiminnassakin on ollut yhteensä 139 henkilöä.

Jatkopolut toteutuivat kyseisenä ajanjaksona 31 henkilön kohdalla, joista kahdeksan työllistyi avoimille työmarkkinoille työsopimuksella. Viimeksi mainittu on työllistämistoimintaa harjoittaville kolmannen sektorin yhdistyksille ollut perinteisesti vaikea työsarka.

Tiina Saarikko

Tiinan polku

Puutarha-alalla aiemmin työskennellyt **Tiina Saarikko** koki aivoinfarktin vuonna 1998. Toipuminen oli pitkä prosessi. Kävelemisen ja kirjoittamisen taidot piti opetella uudestaan, myös puhe puuroutui ja muistissa oli toimintahäiriöitä. Määräaikaista työkyvyttömyyseläkettä Tiina ehti nauttia kahden vuoden ajan. Toipuminen eteni, oli kuntoutusta ja sopeutumisvalmennuskurssikin. Tiina valitsi mieluummin työn ja toiminnan kuin eläkkeelle jäämisen.

Vuonna 2006 hän kävi tilasomistuskoulutuksen. Myös kotona Henryn ja Villen äidillä riitti tekemistä.

Katulähetykselle, Harjunportaan kirpputorille, Tiina tuli vuonna 2008.

– Alussa olin arka, jouduin opettelemaan kassalla olemisen ja muutakin. Sitten havaitsin, että tulin ihmisten kanssa hyvin toimeen, kertoo Tiina. Työ alkoi sujua. Harjunportaalla Tiina ehti työskennellä runsaat kaksi vuotta.

Tammikuussa 2011 avautui paikka Kankitien kirpputorilta. – Ihania ihmisiä. Tuntui, että tulin semmoiseen paikkaan, missä aina olin ollut. Auli (Toikkanen) mainitsi Jyväskylän aikuisopiston kartoituksesta ja sieltä tuli myös ihmisiä esittelemään. Auli kannusti osallistumaan kartoitukseen. Opistossa saattoi suorittaa myyjän ammattitutkinnon.

Aulin koulutuksiin Tiina kertoo osallis-

tuneensa jo aiemmin. – Olen osallistunut Aulin juttuihin, ystäväystyyn. Tykkäsin, mitä piti, itsetunnosta ja muusta, osallistuin paljon, muistelee Tiina.

Kartoitusta tehtiin kahdesti viikossa kuukauden ajan. Erilaisia testejä, lukiseula, ATK, englanninkieli, luettelee Tiina. Käytiin keskusteluja. Tiina koki alan omakseen. Koulutus alkoi lokakuun lopussa ja kuukauden teoriajakson jälkeen Tiina aloitti työharjoittelun Sisustus Satiini liikkeessä Foorumissa ja tammikuun alussa on jälleen kuukauden koulujakso.

Tiina antaa ison kiitoksen häntä tukeville henkilöille, Aulille sekä TE -toimiston **Jaana Paanaselle** ja Katulähetyksen henkilöstövastaava **Aulis Alangolle**. Ovat olleet paljon mukana, on voinut kertoa ilot ja surut. Vaikka koulutus myyjäksi on vasta meneillään, Tiinalla on se ajatus, että mahdollisuuksia on tulevaisuudessa. Itsetunto on vahvistunut.

Sepon polku

Seppo Rusila työskenteli vuosia rakennusalalla raskaissa töissä. Niihin hän oli tottunut jo nuoruudessaan Petäjävedellä. Sitten kipeytyi selkä, eikä se ei enää kestänyt raskaita rakennustöitä. Seppo jäi kotiin hoitamaan lapsia. Välillä hän postitteli työpaikkahakemuksiakin mutta tuloksetta. Lapsia hoitaen meni 7 – 8 vuotta. Viiden lapsen isällä työtä riitti siinäkin.

Sepon jatkomahdollisuuksia heikensi peruskoulun päästötodistuksen puuttuminen.

Vuonna 2004, kahden vuoden sitkeän opiskelun tuloksena, hän sai korjattua puutteen ja peruskoulu tuli suoritettua aikuisopistossa. Jatkomahdollisuuksia ei kuitenkaan avautunut. Silloin tuli mieleen Katulähetyksen Ensiaskele, josta hän oli kuullut jo aiemmin ja käynyt työhaastattelussakin. Uusi yhteydenotto tuotti tulosta ja Seppo aloitti työt Ensiaskeleessa kesällä 2010. Alku oli myönteinen ja hän sanoo viihtyneensä koko ajan hyvin. Myös **Ville-Veikko Lamisen** myönteinen suhtautuminen on ollut tärkeä tekijä.

– Ajatus siitä, että ei minusta ole lähihoitajan hommaan, sai väistyä. Kankitiellä huomasi, että pystyn, muistelee Seppo. Aiemmin hän ei ollut voinut uskoa kykenevänsä tällaiselle alalle.

Muutamia kuukausia ehti kulua, kun Suunta ylös -projektin toinen työntekijä,

Kaisi Partanen

Kaisi Partanen, otti yhteyttä.

– Kaisi tuli työpaikalle kysymään, voitaisiinko jutella jatkosta. Oli suppea kuva kevyestä työstä. Myös myönteinen alku Ensiaskeleessa vaikutti. En edes tiennyt, että on tällaista ohjausta, kertoo Seppo.

Kaisi innostutti. Oli yllättävää, että toinen ihminen jaksaa innostaa toista ihmistä hakemaan jatkoa.

En itse jaksanut uskoa, että edes oppisopimuksella olisi mahdollisuuksia, kertoo Seppo. Itseluottamus vahvistui. Niin alettiin suunnitella oppisopimuskoulutusta, jonka hän aloitti tammikuussa 2011.

Ensimmäinen, kasvun tukemista ja ohjausta koskeva opintojakso Jyväskylän aikuisopistossa on jo takanapäin ja tammikuussa alkaa Hoito- ja huolenpito -opintokokonaisuuteen kuuluva harjoittelujakso Muuramen terveyskeskuksessa.

Kahden viikon teoriajaksoihin pakataan Sepon mukaan hirveästi tietoa 4 – 5 aiheesta ja kokeet päälle. Se on raskasta, mutta voimavaroja on kuitenkin riittänyt. Opinnot ovat menneet hyvin. On myös etätehtäviä. Opintojen raskaudesta huolimatta ne ovat kuitenkin avanneet uuden mahdollisuuden Sepon ammatilliseen tulevaisuuteen. Ilman Katulähetystä Seppo voisi olla vieläkin työttömänä.

– Kyllä tämä oli ponnahduslauta, askel ylöspäin, hän sanoo.

Markku Leinonen

Seurakunnassa ja työelämässä ei ole vähäarvoisia ihmisiä

Uusi projektipäällikkö **Timo Pitkänen**: Seurakunnassa ja työelämässä ei ole vähäarvoisia ihmisiä

Timo Pitkänen aloitti marraskuussa projektipäällikkönä Keski-Suomen Liiton rahoittamassa hankkeessa, jossa työllistetään alle 25 -vuotiaita nuoria yhdistyksen Saharannan tilalla Vaajakoskella. Timo on paljasjalkainen jyvaskyläläinen, jonka juuret ovat tukevasti Keski-Suomessa. Kirjoitettuaan ylioppilaaksi Jyvaskylän Lyseosta (1982) Timo valmistui vuonna 1988 tiepuolen rakennusmestariksi, meni naimisiin ja tytär syntyi seuraavana vuonna. Sitten perheeseen on syntynyt vielä kaksi poikaa. Vuonna 1989 Timo suoritti talotekniikan rakennusmestarin tutkinnon Kajaanissa. Sen jälkeen hän toimi työmaamestarina työmailla, mutta laman tultua sai kokea lomautuksen 1990-luvun alussa.

Oma yritys

Suoritettuaan yrittäjäkurssin (1991) Timo perusti oman yrityksen. Hän alkoi myydä puusepän keittiökalusteita, ensin toiminimellä ja sitten osakeyhtiöpohjalta. Vuonna 1996 tuli aika pukea itsekin haalarit päälle, Timo alkoi tehdä sisustusremontteja avaimet käteen periaatteella lähinnä yksityistalouksille. Työtä on riittänyt, on ollut monia hienoja asiakaskontakteja.

Nyt on tullut kuitenkin aika saattaa yritys jonkinlaiseen lepotilaan ja käydä käsiksi uusiin haasteisiin, kertoo Timo viime aikojen tapahtumista. Vuosien ja vuosikymmenien myötä oman yrityksen pyörittäminen vie voimavaroja, kun kaikesta on huolehdittava itse.

Uusia haasteita

Alustava kartoitus ja tutustuminen Katulähetyksen työllistämisyhteistyöprojektiin ovat osoittaneet, että haastetta on valtavasti. Jo ulkoisten puitteiden järjestäminen Saharannassa on iso haaste. On syntynyt jano, että osaisi toimia oikealla tavalla,

Timo Pitkäsén mielestä seurakunnassa ja työelämässä ei ole vähäarvoisia ihmisiä.

kertoo Timo. Kaksivuotisessa projektissa tarjotaan vuosittain 4 - 6 nuorelle mahdollisuus työtoimintaan. Saharannan teollisuushalli Vaajakosken Reinontielle kunnostetaan nuorille työpajaksi, jossa korjataan ja huolletaan pienkoneita, pussitetaan ruuveja, valmistetaan laituksia jne.

Timon ensivaikutelma Katulähetyksestä on ollut myönteinen. - Talo vaikuttaa hyvältä, täällä on mukavaa porukkaa. Toiminnanjohtajan info oli vaikuttava, sillä en tiennyt, mitä kaikkea Katulähetyksen pitää sisällään, kertoo Timo ensivaikutelmistaan. Erkki Arvajaan hän tosin tutustui jo 1990-luvun lopulla osallistuessaan vaimonsa Tuulan kanssa NMKY:n avioleiriin. - Se oli älyttömän hyvä leiri, eheytymisjutut alkoivat, Timo muistelee.

Raamattukouluun Ruotsiin

Hengellinen toiminta on tärkeällä sijalla Timon elämässä. Vaikka isä oli saarnamies ja hengelliset asiat tuttuja, alkoi Timo ennen pitkää kuitenkin kaivata lisää Raamatun opetusta. - Raamatun tekstit eivät eläneet, oli tyhjä tunne, hän sanoo. Niin etsittiin sopivaa opiskelupaikkaa. Sellainen löytyi Arken-raamattukoulusta Tukholmasta. Timo sai kokea selkeää Jumalan johdatusta ja viimein vaimo ja tytär ”pakottivat” hänet Arkenin kesäraamattukouluun. Kokemukset siellä olivat rohkaisevia. Tuli myös vahvoja osoituksia siitä, että Jumala on sitoutunut opiskeluun. Samana vuonna elokuussa 2003 perhe muutti Ruotsiin ja alkoi opiskelu pastorilinjalla. Aamupäivisin

opiskeltiin, mutta iltpäivällä Timo teki sisustusremontteja.

Vaimon työ perhekodissa opetti näkemään, että pienetkin asiat voivat olla tärkeitä, aivan pienet välittämisen osoitukset kovia kokeneille lapsille saattavat merkitä paljon. Tukea ja apua voi antaa ilman alan koulutustakin, kertoo Timo omakohtaisista kokemuksistaan.

Ei ole vähäarvoisia ihmisiä

Arkenin opetuksesta tuli monella tavalla tärkeä. Suuri löytö oli oman aseman uudenlainen ymmärtäminen. Jeesuksen sovitustyön kautta Jumala hyväksyy ihmisen täydellisesti, siihen ei tarvita suorituksia. Ihminen saa epäonnistua.

Raamattukoulun myötä Timo rohkaistui rukoilemaan ääneen, ihmispelko hävisi. – Mitä enemmän valitsen Jeesuksen läsnäolon, sitä paremmin voin, hän sanoo. Avautui myös uudenlaisia näkymiä seurakuntatyöhön. Iso havainto oli, että

seurakuntavirat tulevat kutsun mukaan. – Jumala käyttää kaikkia. Seurakunnassa ja työelämässä ei ole vähäarvoisia ihmisiä.

Vuonna 2005 Timo perheineen muutti takaisin Suomeen, mutta jatkoi vielä opintojaan Arkenissa, jossa avautui mahdollisuus tehdä yliopistotasoisia tutkintoja. BA tutkinnon (Bachelor of Theology) Timo suoritti seuraavana vuonna ja 2009 valmistui ylempi tutkinto MTh (Master of Arts in Theology).

Opiskelu tapahtui työn ohella. Paljon saattoi tehdä etäopiskeluna. – Keskusteleva opetus motivoi, eksegetiikka ja herätyksen historia inspiroivat, kertoo Timo, joka samalla teki sisustusremontteja entiseen malliin. Opinnot inspiroivat ihmisten kohtaamiseen ja evankeliointiin.

Ihmiset tarvitsevat perusevankeliumia

Timo toteuttaa hengellistä kutsumustaan Jyväskylän Arkkiseurakunnassa, joka

on osa Jyväskylän helluntaiseurakunnan aluetyötä. Esikuvana on ollut Ruotsin Arken. – Ihmiset tarvitsevat perusevankeliumia, sanoo Timo, joka toimii samalla Keltinmäessä kokoontuvan seurakunnan pastorina, kohtaa ihmisiä, rukoilee heidän puolestaan, jakaa leipää ja hyvää sanomaa.

Arkisen työn mukana on avautunut mahdollisuuksia kertoa hyvää sanomaa. – Se on kuin työn luontaisetu, sanoo Timo. Monen ihmisen puolesta hän on voinut rukoilla ja heitä on tullut uskoonkin. Eräässä perheessä vaimo, joka toimi halvaantuneen miehensä omaishoitajana, otti remontin loppuvaiheessa esille elämän syvälliset kysymykset. Timo laskeutui alas tikkailtaan, sai kertoa hyvän sanoman ja rukoili naisen puolesta. Tämä tuli uskoon ja totesi seuraavana päivänä: ”Olet sinä ihmeellinen Remontti-Reiska.”

Markku Leinonen

Sari Peitsenheimo-Viitanen etsii yrityksistä työllistymisen jatkopolkuja

Marraskuussa 2011 aloitti 2-vuotisen Open ways -projektin projektipäällikkönä työvoimaneuvojana aiemmin vuosia työskennellyt FM **Sari Peitsenheimo-Viitanen**. Euroopan sosiaalirahaston (ESR), ELY -keskuksen sekä Jyväskylän kaupungin rahoittamassa projektissa tavoitteena on ohjata yhdistyksiin työllistettyjä henkilöitä avoimille työmarkkinoille, erityisesti yrityksiin. Projektin puitteissa tehdään tiivistä yhteistyötä useiden kolmannen sektorin yhdistysten sekä SOVATEK -säätiön kanssa. Projektin alkutunnelmissa Sari Peitsenheimo-Viitanen kertoi kokemuksistaan.

Jatkopolkuja ja yritys yhteistyötä

Työnsä kautta Sarilla oli kosketusta Katulähetykseen jo aiemmin. Joskus hän myös vieraili Kankitiellä. Kun vastaavan työntekijän paikka tuli hakuun Open ways

-projektissa, heräsi ajatus, että nyt olisi mahdollisuus tehdä käytännönläheisempää työtä sekä yhteistyötä yritysten kanssa, kun työllistetyille ja työharjoittelussa oleville etsitään jatkopolkuja.

– Ajatuksena on, että lähdän tekemään yritys yhteistyötä, lähdän hakemaan paikkoja niille, jotka ovat asettaneet tavoitteekseen työllistymisen avoimille työmarkkinoille. Toisaalta yritetään kehittää malli, jota hyödyntäen tehostetaan kolmannelle sektorille työllistettyjen jatko-ohjautumista, kertoo Sari projektin tavoitteista.

Syrjäytynyt vanhempi - syrjäytynyt lapsi

Työllistymisen ja työttömyyden kysymyksiin Sari on perehtynyt työskennellessään vuodesta 2004 lähtien TE -toimiston työvoimaneuvojana Jyväskylässä. Hän on

omassa työssään nähnyt pitkittyneen työttömyyden mukanaan tuomat ongelmat. Ne ovat monisyiset. Nykyään akateeminen koulutukseen ei takaa työpaikkaa. On suuri määrä akateemisesti koulutettuja, jotka eivät saa ainakaan koulutusta vastaavaa työtä aktiivisesta hakemisesta huolimatta.

Akateemisen työttömyyden kysymyksiin Sari perehtyi työskennellessään kolme ja puoli vuotta pääasiassa akateemisten työvoimaneuvojana TE -toimistossa. Sarin mielestä akateemisia koulutetaan nykyään liikaa suhteessa työpaikkoihin. Varsin toisenlaisen näkökulman tarjosi yli kolmivuotinen työrupeama pitkäaikais-työttömien erityispalveluissa. – Syrjäytymiseen liittyvät kysymykset ovat sydäntä lähellä, sanoo Sari. Syrjäytynyt vanhempi tuo mukanaan usein syrjäytyneen lapsen. Se tulisi muistaa yhteiskunnassa.

jatkuu seuraavalla sivulla...

Kokemusta ei arvosteta

- Puhutaan kokemuksen arvostamisesta, mutta se ei tunnu käytännössä toteutuvan. Sari on ihmetellyt sitä, että huippujohdajiksi voidaan valita vanhoja, pitkälti yli 60 -vuotiaita - kokemusta siis tällä tasolla arvostetaan. mutta muihin tehtäviin jo yli 40-vuotiaiden voi olla vaikea työllistyä. Työvoimaneuvojana Sari törmäsi jatkuvasti siihen, miten vaikeaa työn saaminen voi olla hakijan aktiivisuudesta huolimatta.

Itsetunto ja leimaautuminen

Sari kertoo itsetuntoon liittyvien asioiden olevan tärkeitä. Myös ihminen itse lyö helposti leiman itseensä ja ajattelee, että ei osaa mitään, jos jossain työssä ei ole onnistunut. Leiman voivat lyödä myös toiset ihmiset. Tällainen vaikuttaa kielteisesti itsetuntoon. Sarin mukaan ihmisillä on erilaisia taipumuksia, jotka tulisi ottaa huomioon. Sama ihminen on jossain työssä hyvä ja toisessa taas ei menesty. Onnistumisen kokemusten myötä ihmisen myönteinen käsitys itsestä ja omista kyvyistä vahvistuu.

Myös pitkään jatkunut työttömyys saattaa leimata ihmistä, kun mahdolliset työnantajat ajattelevat, että ihmisessä täytyy olla jotain vikaa, kun ei ole saanut työtä. Näin ei Sarin mielestä tarvitse olla ja kertoo esimerkin pitkäaikaistyöttömästä, joka viimein sai työpaikan. Työnantaja oli tyytyväinen ilmoittaen myöhemmin, että kyseinen henkilö oli yrityksen paras työntekijä, jonka työt eivät tulisi loppumaan. Myös työnhakutilanteessa hakijan soveltuvuus ja voimavarat saattavat piilossa.

Perhe on tärkeä

Sarin lapsuudenkoti sijaitsi omakotitalossa Jyväskylän Mattilanpellolla. Asumismuotoon mieltyneenä hän asuu nykyään 1940-luvulla rakennetussa omakotitalossa Säynätsalossa. Vanha talo ja pihalla puuhastelu vievät aikaa, kertoo luonnossa liikkumista, lukemista ja kirjoittamista harrastava Sari, jolle perhe merkitsee paljon. – Perhe, mies ja poika, ovat tärkein sisältö elämässäni.

Kotikaupunki tarjosi hyvät koulunkäynti- ja opiskelumahdollisuudet. Filosofian maisterin tutkinnon Sari suoritti Jyväskylän yliopiston historian laitoksella vuonna 1993

Sarin mielestä ihmiset ovat pohjimmiltaan samanarvoisia asemasta tai muusta riippumatta.

pääaineenaan yleinen historia. Sitten opintoja on työn ohella kertynyt mm. yhteisöviestinnästä ja psykologiasta. Yliopistossa Sari myös auskultoi historian ja yhteiskuntaopin opettajaksi, jossa työssä ehti toimia puolenkymmentä vuotta.

Sarin mielestä ihmiset ovat pohjimmiltaan samanarvoisia asemasta tai muusta riippumatta. Pro gradu -tutkielmassaan hän tarkasteli kriittisesti länsimaiden rasistista perinnettä englantilaisen filosofin, Herbert Spencerin (1820 – 1903), ajattelun pohjalta. Kulttuurissamme arvostetaan nykyään hirveästi menestystä. Toisenlainen ajattelutapa kumpuaa vanhasta kristillisestä perinteestä, kertoo Sari. Ihmisten arvon kunnioittaminen niin laajemmin yhteiskunnassa kuin vähän pienemmissäkin ympyröissä on toivomuslistalla.

Markku Leinonen

Open ways-projektin toimintaa rahoittaa Euroopan sosiaalirahasto (ESR), Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) sekä Jyväskylän kaupunki. Yhdistyksen palkkatukityön tai muun työhallinnon työllistämistoimenpiteen aikana työllistetyt osaaminen kartoitetaan. Arvioinnissa hyödynnetään Osaaja Plus-kriteerejä. Projekti toimii tiiviissä yhteistyössä useiden muiden työllistävien yhdistysten ja tahojen kanssa mm. Sovatek-säätiön Töihin!-palvelu, Jyvässeudun Työttömät ry, Jyväskylän Settlementi ry, Autosynergia ry ja Suomen Punainen Risti. Tavoitteena on yhdessä kehittää ja selkiyttää avoimille työmarkkinoille ohjaamisen prosesseja ja käytänteitä yhdistyksiin työllistettyjen osalta.

Vaajakosken Suvanto ry:n hallitus 2012

Vaajakosken Suvanto ry on perustettu v. 1997. Yhdistyksen tavoitteena on järjestää Vaajakoskella aktivoivaa päivätoimintaa ehkäisemään päihde- ja syrjäytymishaittoja.

Yhdistys toimii yhteiskristillisellä pohjalla, pyrkien auttamaan ongelmiin joutunutta lähimmäistä. Toiminnassa on vahvasti vertaistukiryhmien piirteitä. Päiväkeskustoiminta tuottaa Vaajakosken alueella myönteistä sosiaalista pääomaa seudun hyväksi. Toiminnassa seurataan ympäröivän yhteiskunnan kehittymistä ja muokataan toimintaa tarpeiden mukaan.

Yhdistys valitsi 29.11 pitämässään vuosikokouksessa hallituksen jäseniksi seuraavat henkilöt. Puheenjohtaja **Armas Laatinen** (Ev.lut), **Kerttu Savela** (Ev.lut), **Mirja Parkkila** (Baptisti srk), **Juhani Eriksson** (Vapaa srk), **Heli Aittoniemi** (Helluntai srk), **Matti Taalas** (Ort.srk) ja **Kirsti Liukko** Jyväskylän kaupunki. Yhdistyksen toiminnanjohtaja **Kari Lahti** vastaa toiminnasta.

Suvanto tarjoaa tukitoimia ja aktiviteet-

teja päihde- ja mielenterveystyön kentässä. Työssä kohdataan ahdistuneita ja rikkonaisia ihmisiä joiden taustalla on usein pitkäaikainen päihteidenkäyttö. Keskeistä on huomioida ihmisen voimavarat, kiinnostuksen kohteet ja elämäntilanne. Yhdistys pitää Vaajakoskella päiväkeskusta joka tarjoaa tukitoimia, sosiaalisen verkoston ja edullisen aterian. Tavoite on voimaannuttaa asiakkaita osallisuuden, henkisten ja fyysisten aktiviteettien kautta. Yhdistys on kristillisesti sitoutunut ja hallitustyöskentely on saumatonta yhteen hiileen puhaltavaa.

Hallituksen asiantuntemus on laaja-alaista ja sivuaa olennaisesti yhdistyksen toimintaa. Hallituksen tuki ja ohjaus on merkinnyt yhdistyksessä vakautta, välittämistä ja tukea käytännön työssä. Jyväskylän kaupunki on ollut mukana vastuussa ja erityisen kiitoksen ansaitsevat vapaaehtoiset työntekijät.

Seppo Riikonen

Suvannon päiväkeskus Vaajakoskella.

Miehet vasemmalta. Kari Lahti, toimin.johtaja, Pekka Eerola, varajäsen, Seppo Riikonen varajäsen, Armas Laatinen, hallit.puh.joht. Matti Taalas jäsen. Naiset vasemmalta. Mirja Parkkila, jäsen ja Kerttu Savela, jäsen.

Uusi elämä on aina ihme

Mahtavat ikikuuset ympäröivät Kalliomäen puolimatkatkukodin pihapiiriä. Luonto ja kulttuurimaisema yhdistyvät rauhalliseksi kokonaisuudeksi. - Tähän maisemaan ei kyllästy, sanoo **Liisa Saarnivaara**, joka on asunut Kalliomäessä melkein 17 vuotta. Nyt hän on muuttamassa pois pitkäaikaisesta kodistaan. On tullut aika kääntää lehteä elämässä.

Sisäinen turva

Isosta elämänmuutoksesta huolimatta Liisa suhtautuu tulevaisuuteen valoisasti. - Ensimmäisen kerran elämässäni lähdin yksin uuteen tilanteeseen, hän kertoo. - Astun kohti tuntematonta. Vuosi sitten vielä pelotti, nyt on sisäinen turva, että kaikki järjestyy. Sitä kohti menen. On kaipaus antaa tilaa jollekin uudelle.

Pitkäaikainen haave, muutto Espanjan Fuengirolaan siintää näköpiirissä, vaikka kesäksi onkin tarkoitus palata Suomeen. Omaa luopumistaan Liisa sanoo tehneensä parisen vuotta, säie säikeeltä. Hän sanoo kasvaneensa kiinteästi mukaan Kalliomäen elämään. Kalliomäki on ollut huomattavasti enemmän kuin pelkkä asunto tai työpaikka. On saanut kuulua yhteisöön, ihmiset ovat tulleet läheisiksi.

Menneisyyden muistot

Tavaroita pakatessaan Liisa on huomannut, että niitä on kertynyt paljon. 30 – 40 vuoden paperit ja esineet nostattavat esiin muistoja ja tunteita. Tavallaan kyse on oman menneisyyden haltuunotosta. Unohtuneet asiat ovat tulleet läsnä oleviksi. Menneisyyden muistojen läpikäynti on tarpeellista, 100 -vuotias Amerikan arkku, äidin vanhat kirjeet, Kalliomäen joulut, pojan koulukirjat, Omakotikadun vaiheet, aika kunnallispolitiikassa.

Isokokoisien öljyvärimaalauksen isästään Liisa lahjoitti Puumalan seurakunnalle. Hän koki, että se kuului sinne, paikkaan jossa isä työskenteli kappalaisena. - Elämään kuuluvat kaikki tunteen skaalat. Haluan kokea kaikki tunteet pelkäämättä, sanoo Liisa.

Jyväskylään Liisa muutti Puumalas-

Liisa Saarnivaaran eläkkeellelähtöä vietettiin Kalliomäessä yhdessä asukkaiden kanssa.

ta käyden täällä lukion ja valmistuen Jyväskylän yliopistosta psykologiksi. Sitten hän on kouluttautunut myös sielunhoitoterapeutiksi toimien itsekkin kouluttajana eri yhteyksissä. Kristillisen terapian mahdollisuudet ovat Liisan mukaan valtavasti laajentuneet.

Nöyryys on olennainen asia

Päihdeala tuli Liisalle tutuksi läheisen perheenjäsenen kautta. - Se on ollut tosi tärkeä ja merkittävä elämänvaihe, opettanut elämästä ja ihmisistä tosi paljon, kertoo Liisa. On saanut nähdä onnistumisia ja selviytymistarinoita. Se koskettaa. Toisaalta on saanut olla mukana monissa hautajaisissa. Pahimmillaan päihderiippuvuus on tuhoisa tie.

- Nöyryys itsensä edessä on aika olennainen juttu. Itsensä edessä oikealla tavalla nöyrä ihminen on valmis käyttämään tarjolla olevia tukimahdollisuuksia. Jos ei ole sisäistä valmiutta, ei apua kykene ottamaan vastaan. Ihminen, joka hoitaa päihdeongelmaansa, ei kuvittele, että on parantunut. Hänellä on nöyrä asenne.

Jokainen ihminen on mahdollisuus – on

toivoa. Miten uusi elämä saa ponnistusvoimaa, se on aina ihme. Muutoksen liikkeelle lähteminen on monien asioiden ketju.

- Olla ihminen ihmiselle, vaikka muutaman sekunnin, sanoo Liisa. Ihmiset rinnalla ovat tärkeitä, että voi kasvaa ja kehittyä.

Jumalaan voi turvata

Liisa on kokenut, että Jumala on mukana kaikissa meidän vaiheissamme. Hänelle itselleen usko aukeni 40 -vuotiaana, vaikka olikin papin tytär. Aina ei ole ollut helppoa, mutta paljon hienoja elämäkokemuksia on mahtunut mukaan surullisista hetkistä huolimatta.

- Minulle on tärkeää, että on Jumala, johon voin turvata. Olisi kauhistuttava ajatus ajatella, että Jumalaa ei olisi. Jumala on kiinnostunut ihmisen asioista. Hengellisessä elämässä rukous on Liisan mukaan kaikkein tärkeintä.

- Jokaisella ihmisellä on vapaus ajatella ja olla se, mikä on. Omassa taustassani on allergisuus hengelliselle tuputtamiselle. Kyllä Jumala ottaa kiinni eri tavoin ja

puhuttelee meitä ihmisiä eri tavoin.

Erilaisuuden kunnioittamista sen kaikissa muodoissaan Liisa pitää tärkeänä. Meillä kaikilla on ihmisarvo. Olemme erilaisia persoonia, emme samasta muotista. Lahjoillaan ja taipumuksillaan ihminen palvelee lähiympäristöään. Meillä on myös heikkouksia. Tarvitsemme toisiamme.

Vammaistyö

Liisan ollessa 14 -vuotias poliovirus vei hänet pyörätuoliin. Yhteensä kaksi vuotta meni sairaalassa ja kuntoutuksessa. Traaginen tapahtuma vaikutti merkittävästi elämänuraan.

Liisa on ollut paljon mukana vammaistyössä. Erilaisten haittojen ja liikuntaesteiden poisto, tasavertaisten mahdollisuuksien luominen erilaisille ihmisille on lähellä sydäntä. On tuntunut juhlaa, kun on päässyt yliopiston päärakennuksen juhlasaliin hissillä, kertoo Liisa. Taitavasti toteutetut muutokset eivät häiritse, eikä niitä edes huomaa, vaikka Aallon rakennuksiin ei aluksi haluttu millään tehdä muutoksia.

- Kalliomäestä ajattelen siten, että liikuntaesteettömyys jatkuisi. Tämä on ainoa yksikkö, jossa liikuntavammaisen selviytyy. Asuntoyksiköt pitää suunnitella kaikille soveltuviksi.

Myös Sininauhaliitto on ottanut eri tavoin vammaisten päihdepalvelut työmuodokseen. Hoitopaikoista poistetaan liikunta- ja muita esteitä. Yleensäkin iso muutos on vuosien aikana tapahtunut ulkoisissa olosuhteissa. Ne ovat helpottuneet.

Työntekijän jaksaminen

Jaksamisensa kanssa kukin työntekijä tasapainoilee omalla tavallaan, kertoo Liisa. On hyvä löytää työstä irrottautumisen taito, että jaksaisi sitten olla enemmän läsnä. Työlle voi asettaa raamit. Myös työnohjauksen mahdollisuus tulee olla. Työntekijä kohtaa työssään vaikeita ja kipeitäkin asioita. Tällainen on esim. asukkaan asumissuhteen katkaisu, kun ei tiedetä, mitä seuraa. Se voi olla myös käänne tai alku parempaan.

Uusien kiinteistöjärjestelyjen myötä Koluntielle syntyy iso Katulähtöryhmä. Se on haaste toiminnallisesti. Tarvitaan riittävät resurssit. Ihmisten

ongelmat vaikeutuvat ja myös turvallisuus on tärkeää. - On iso juttu, että ihminen on oikeassa paikassa ja saa sitä apua, jota tarvitsee.

Tilaa erilaisuudelle

Elämän koukerot ovat ihmisillä erilaiset, mutta samassa veneessä ollaan, sanoo Liisa. - Olen itseni kanssa saanut tehdä hirveästi töitä ja Kalliomäki on ollut tukipaikka. Tämä on puolimatkan koti, täällä ollaan ja tänne tullaan, lähdetään eri tavoin. Olen kiitollinen, että voin lähteä tässä terveydentilassa. Ei ole vakavia asioita meneillään, vaikka muuttopuuhien yhteydessä elämän rajallisuus on tullutkin todemmaksi.

Kalliomäki on ollut elähdyttävä ympä-

ristö. Täällä on ollut paljon tilaa erilaisuudelle. Sosiaalilautakunnan jäsenenä Liisa kävi Kalliomäessä jo 1980 – 90-lukujen vaihteessa. Silloin jäivät mieleen pitkät käytävät ja niiden varrella olevat potilas-huoneet. Valtava muutos tapahtui, kun rakennus 17 vuotta sitten peruskorjattiin päihdeongelmaisten tukiasunnoksi.

Avoimien ovien päivänä joku naapuruston asukas ihmetteli, että ”tämöinen paikka juopuille”, mutta toinen suhtautui myönteisesti. Kuitenkin liian moni ihminen on vieläkin vailla asuntoa, sanoo Liisa. Ihmisarvoisen asunnon lisäksi tarvitaan turvallista yhteisöä ja tukea otteen saamiseksi elämästä.

Markku Leinonen

OPERAATIO JOULUAPU

JOULUAATTONA 24.12.2011

JOULUAVUN "SYDÄMET" JAKAVAT
JOULUKASSEJA

JYVÄSSEUDUN TYÖTTÖMÄT RY
KELLARIKIEVARI, Vapaudenkatu 4
klo 13.30 - 16.00

JA HUHTASUON ELÄMÄN LEIPÄ,
Nevakatu 1
klo 13.30 - 15.30

Yhteystiedot:

Heini Lekander, puh. 050 521 5416 / Jyväskylän seurakunta
Pirjo-Liisa Junttila, puh. (014) 635 304, 040 732 4476 /
Jyvässeudun Työttömät ry
Reino Pynnönen, puh. 040 737 0292 / Elämän leipä ry
Matti Björk, puh. 050 518 1964
Helena Liukko, puh. 040 568 3531

GLS -KOULUTUKSESTA 11.-12.11.2011 VOIMAVAROJA SYVEMPÄÄN JOHTAJUUTEEN

The Global Leadership Summit koulutus järjestettiin Jyväskylässä jo kolmannen kerran. Kuluva syksyn aikana on käynnistynyt myös GLS -koulutus on maailmanlaajuinen johtajuuskoulutus, joka toteutettiin tänä vuonna 75 maassa. Suomessa koulutus tapahtui Helsingissä, Tampereella ja Jyväskylässä.

Jyväskylässä osanottajia oli toistasataa, Katulähetyksestäkin 15. Videon avulla välitetyt luennot avasivat syvällisiä näkymiä johtajuuden kysymyksiin ja aihepiirejä työstettiin lisäksi pienryhmissä. Johtajuus avautui palvelemisena, nöyryytenä ja aitona kiinnostuksena, haavoittuvuutenakin. Seurakunnilla ja organisaatioilla on valtavat haasteet ja aidon johtajuuden tarve köyhyyden ja muiden globaalien ongelmien keskellä.

Luennoitsijat, Bill Hybelsin johdolla, tarjosivat aineksia oman elämän ja yhteis-

Katulähetyksestä mukana olivat Pekka Arposuo, Artturi Anttila ja Markku Leinonen.

sön tilanteen pohtimiseen uudella tavalla. Todelliset johtajat näkevät tilaisuuksia tarttua toimeen ja etsivät jatkuvasti keinoja avartaa ajatteluaan, laajentaa näkökenttäänsä ja tehdä tilaa sydämeensä. Koulutus antoi eväitä sekä innoitti oman työn ja

työyhteisön toiminnan kehittämiseen. Jyväskylän helluntaiseurakunnan tiloissa toteutetun koulutuksen juonsivat taidolla Vilma Luoma-aho ja Ville Saarikalle.

Markku Leinonen

Pirkko Muhonen kertoo illoista särkyneille

Jyväskylän Katulähetys ry:n Ruokapankki Jokapäiväinen Leipä on järjestänyt "Ilta särkyneille" –sielunhoidollisia teemailtoja syksystä 2010 alkaen Pelastusarmeijan tiloissa Jyväskylän keskustassa Ilmarisenkadulla.

Illat ovat olleet noin kerran kuussa, kesätaukoa lukuun ottamatta. Kokousten organisoijana ja "Särkytiimin" vetäjänä ja on toiminut Ruokapalvelun vastaava projektityöntekijä **Helena Konttinen**. Puhujana on ollut evankelista **Pirkko Muhonen** Savonlinnasta. Mukana työssä on ollut lukuisia vapaaehtoisia vastuunkantajia eri kristillisistä piireistä, mm. rukouspalvelussa, musiikkivastuussa ja keittiöpuolella. Illoissa on kuultu myös henkilökohtaisia todistuksia. Illan päätteeksi on ollut kahvitarjoilu.

Evankelista Pirkko Muhonen, mitä ovat "Ilta särkyneille" -sielunhoidolliset teemaillat...?

Vuonna 2003 Jumala näytti suuren joukon kasvoja, jotka olivat hyvin kärsineen näköisiä. Ajelin keikkamatkalta Kuopiosta. soitin silloiselle kirkkoherralle ja Illat särkyneille aloitettiin Savonlinnassa. Iltoihin tuli mukavasti porukkaa ja niitä on edelleen joka toinen viikko. Iltoihin on muodostunut yhteiskristillinen tiimi, joka jakaa ja kantaa vastuuta illoista.

Illat särkyneille ovat yhteyden iltoja eri tavalla elämässä särkyneille eli jokaiselle meistä. illat ovat kaikille avoimia. Illoissa on todistuksia siitä, mitä Jeesus on tehnyt elämässä ja miten on saanut avun sisäisiin kipuihin. Mennään myös juurille, mistä elämämme kivut johtuvat ja mistä ne ovat tulleet. Raamattu on täynnä sielunhoidollista sanaa ja sitä illoissa jaamme. yhteinen jutustelu kahvikupposen äärellä on yksi tärkeä osa illoissa. paljon rukousta ja kuuntelemista. Mahtava tiimi on muodostunut Jyväskylän iltoihin ja siitä sydämeni iloitsee.

Iltoja särkyneille on useilla paikkakunnilla joko yksikköiltoina tai jopa One Way Missionissa säännöllisesti. Olen Jumalan armosta saanut olla jakamassa Hänen näkymään ihmisiä auttamaan.

Ilta-särkyneille tilaisuudet on pidetty Pelastusarmeijan tiloissa. Puhujana on ollut evankelista Pirkko Muhonen Savonlinnasta.

...ja mitä näissä illoissa särkyneille oikein tapahtuukaan?

Illoissa on musiikkia, todistuksia ja hoitavaa Sanaa. Rukouspalvelu on yksi tärkeimmistä asioista ja siihen onkin ollut jopa jonotusta. Tiimiä Jumala on käyttänyt upealla tavalla auttamaan särkyneitä. Lopuksi ilta jatkuu kahvikupposen ääressä myös jutustellen. Monellakaan ei tunnu olevan kiire mihinkään :)

Työnäky sielunhoidollisista teemailloista

Suomessa on paljon särkyneitä ja elämässä epäonnistuneita ihmisiä. Kynnys seurakuntiin on joskus korkea ja nämä illat ovat matalan kynnyksen iltoja. Hoitava sana tekee tehtävänsä ja yhteys kantaa. Jumala haluaa myös nostaa särkyneitä palvelutehtäviin ja vapauttaa lahjoja Hänen käyttöönsä. Jumala parantaa myös sisäisistä haavoista ja vapauttaa elämään ja palveluun.

Tulevaisuuden näkymiä illoista särkyneille ja sielunhoitotyöstä

Sitä olen rukoillut, että illat särkyneille saisivat jatkua säännöllisesti ja tiimi saisi iloita yhteisestä näystä ja palvelusta. uusia ihmisiä uskaltautuisi mukaan ja Jumala hoitaisi ja parantaisi heitä Sanan ja rukouksen kautta. On myös upeaa kun ihminen löytää uskon Jeesukseen omakohtaisesti ja se on ollut kaikkein hienointa illoissa. Yksikin uusi ihminen Jumalan perheväkeen on aina ilojuhlan aihe.

Illat särkyneille työn tarkoitus ei ole kerätä omaa seurakuntaa tai edes porukkaa vaan olla porttina seurakuntien yhteyteen. Seurakunta on tärkeä jokaiselle uskovalle ja nämä illat eivät korvaa seurakuntien toimintaa. Sinne haluamme olla illoilla ohjaamassa kuulijoita. Juurruttaa Sanaan ja Kristukseen ja myös seurakuntaan. Jos nämä illat olisivat auttamassa seurakuntien työtä, se olisi hieno juttu.

Erkki Hänninen

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

[www.jyvaskylan-
katulahetys.fi](http://www.jyvaskylan-katulahetys.fi)

Perinteinen
Joulukirkko
Huhtasuon kirkossa 22.12.2011
klo 10.00 – 12.00

Pappina Osmo Väätäinen

Alkusanat:
Yhdistyksen hallituksen puheenjohtaja Pekka Arposuo

Musiikki:
Suvi ja Olli Ranttila sekä Katulähetys ry:n työntekijöitä

Kahvitarjoilu

Jyväskylän Katulähetys ry

Ilta särkyneille

sielunhoidolliset teemaillat keväällä 2012

Illat lauantaisin 14.1., 4.2., 10.3., 28.4. ja 12.5.

klo 18. Pelastusarmeijan tiloissa

Puhuu: Pirkko Muhonen Savonlinnasta (paitsi 14.1.,
jolloin todistuskokous)

Musiikkia, todistuksia, rukouspalvelu, pullakahvit.

Olet lämpimästi tervetullut

Järjestää Jyväskylän Katulähetys ry/ Ruokapankki Jokapäiväinen Leipä

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus

Erkki Arvaja, Markku Leinonen,
Seppo Riikonen ja Erkki Hänninen
Kankitie 10, 40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

1/2012 ilmestyy
15. päivänä helmikuuta.

Aineistot lehteen 31.1.2012
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi